

Пам'ятайте
 про
 Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
 "Свобода"
 30 Montgomery Street
 Jersey City, N.J. 07302
 Телефон: (201) 434-0237
 (201) 434-0607
 (201) 434-3036
 УНЄорґ: (201) 451-2200

PIK XC Ч. 209

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 31-ГО ЖОВТНЯ 1984

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER, 31, 1984

No. 209 VOL. XC,

Ювілейний бенкет УНС відбудеться в залі школи св. Юра

Нью Йорк. — У зв'язку з пожежою в Українському Народному Домі, Окружний Комітет Відділів УНС в Нью Йорку був змушений перенести запланований на 8-го грудня ц.р. ювілейний бенкет, яким українська спільнота відзначатиме 90-річчя Українського Народного Союзу, до приміщення Школи св. Юра, при 216 Схід 6-та вулиця.

Бенкет з діловою і мистецькою програмами відбудеться в тому самому дні, тобто 8-го грудня, о год. 5-й по полудні. Головним промовцем на бенкеті буде д-р Іван Флис. Незабаром на адресу організації, секретарів Відділів і братських організацій УНС в Окружному Комітеті надішле окремі запрошення із запланованим точним інформацій і програмою бенкету.

В цій справі Управа Окружного Комітету відбудує у вівторок, 23-го жовтня ц.р., коротке неформальне засідання.

данню, у якому взяли участь: головний президент УНС і почесний голова Окружних д-р І. Флис, голова Микола Хоманчук, Олена Гентіш, ред. Володимир Левенеч, Михайло Юзе-нів і Степан Чума. На порядку денному були справи програми, зокрема мистецької, запрошення, виготовлення списку сеньйорів, яких Округа плянує відзначити тощо.

Окружний Комітет запрошує до численної участі в цій імпрезі всіх українських громадян, щоб спільно і величю відзначити 90-річчя УНС, заслугою брата ської організації, яка дала чималий вклад в розвиток українського зорганізованого життя в цій країні, працюючи для добра не тільки свого членства, але також цілої громади і привернення свободи й незалежності для українського народу в Україні.

Створено Фонд Студії Мистецького Слова

Нью Йорк. — У пожежі Українського Народного Дому у вівторок, 23-го жовтня, знищено цій театральної дорібок Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, а саме, усі костюми, скрипти, оформлення тощо.

Хоч неможливо вповні відновити цей величний скарб, бо деякі речі мали оригінальний характер, при

ятелі Студії Мистецького Слова та українського театру встановили окремий Фонд у кредитиві "Самопоміч" в Нью Йорку для відбудови згорілого театрального майна. Пожертви на цей Фонд слід виставити до: Self-Reliance Ukrainian Stage Ensemble Fund, c/o Self-Reliance Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

В суботу відбудеться сесія НТШ на конференції славистів

Нью Йорк. — Канцелярія НТШ інформує, що Крайова конференція Американської асоціації для розвитку слов'янських студій, як було заплановано, відбудеться в Нью Йорку у Віста Інтершенел Готелі число 3 (World Trade Center at the tip of Manhattan) і триватиме від 1-го до 4-го листопада ц.р.

В суботу, 3-го листопада ц.р., о год. 8.15 до 10.15 на цьому форумі відбудеться окрема сесія НТШ на тему: "Форми української державності у XX сторіччі". Під час якої виступлять з окремими доповідями професори Ігор Камеєвський,

Орест Субтельний і Тарас Гунчак. Сесією керуватиме проф. Стенан Горак. Офіційними дискусантами є професори Володимир Стойко і Олег Федичин.

Додатково БМТ до зупинки при вул. Кортленд.

В. МОРОЗ НА ФІЛІІ УКУ
 Філадельфія. — В неділю, 11-го листопада, д-р Валентин Мороз виголосить на Філії УКУ у Філадельфії доповідь п.н. "Мої враження з Заходу — Досвід п'яти літ". Початок доповіді о год. 3-й по полудні. Після доповіді будуть запити і дискусії.

Проф. Л. Винар обраний "Українцем року"

Проф. Л. Винар

Нью Йорк. (УІТ). — Український професориста з Дітройту, Міш., і Віндзору, Онт., згуртовані в Товаристві Українських Градуантів, вишанували проф. д-ра Любомира Винара вибором на "Українця 1984 року" за його заслуги в науковій діяльності.

голова Товариства Українських Градуантів. Вручення нагороди переіс інж. Олександр Лист, голова Комітету вибору українця.

Він зазначив, що Номінаційний комітет Товариства одностайно вирішив відзначити тривалі заслуги професора Л. Винара в розбудові наукового життя і його наукову історичну творчість.

Опісля д-р Л. Винар виголосив доповідь п.н. "Теперішнє значення історіографічної спадщини Михайла Грушевського" з нагоди відзначення 50-ліття смерті цього найвидатнішого українського історика і президента першої української держави в XX столітті. У своїй доповіді д-р Л. Винар підкреслює, що високо цінити це відзначення від українських канадських і американських професористів, абсолювентів високих шкіл. Він стверджує, що своє працє сповняє лише обов'язок українського історика і громадянина.

Як відомо, проф. Л. Винар з Кентського стейтського університету в Огайо, є головою Українського Історичного Товариства і головою Наукової Ради при СК ВУ. Він є автором численних наукових праць і видатним організатором наукового життя.

ВЛАДИКА СТЕФАН ЗАПРОСИВ ПЛЕМІННИЦЬ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ДО УЧАСТИ В УРОЧИСТОСТЯХ

Філадельфія. — Як відомо з ініціативи Філадельфійської архієпархії Української Католицької Церкви в ЗСА, під протекторатом Архiepіскопа-Митрополита Стефана Сулика і старанням Комітету під головуванням о. митр. Мирослава Харини, в суботу 17-го і в неділю 18-го листопада ц.р., у Філадельфії відбудуться урочистості для вшанування Слуги Божого Митрополита Андрея у 40-річчя його смерті і для підсилення його беатифікаційного процесу.

Владика Стефан запросив на ці урочистості двох племінниць Слуги Божого Митрополита Андрея, а саме княжну Христину Шептицьку-Потворовську, доньку князя Льва Шептицького, брата Митрополита Андрея, яка тепер живе в Монреалі, Канада, і її сестру, лікарку д-р Ізію Шептицьку-Вайман з Польщі, яка тепер перебуває в відвідинах своєї сестри в Канаді.

Центральною точкою урочистостей буде Архiepірейська Божественна Літургія в неділю, 18-го листопада ц.р., о год. 10-й ранку, в соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, що її спільно з іншими Владиками та священниками, служитиме Владика Стефан.

Цього ж дня, о год. 3-й після полудня, в залі середньої школи ім. кард. Догерті, почнеться святковий концерт у пошану Слуги Божого

Митрополита Андрея. Виконавчим концертом будуть чоловічий хор "Прометей", скрипаль Меланія Купчинська та піаністка Лідія Артимів.

Напередодні цих урочистостей, в суботу, 17-го листопада ц.р., в приміщеннях парафіяльної школи собору Непорочного Зачаття ПДМ відбудуться вчорішні наукові конференції у пошану Слуги Божого Митрополита Андрея, українською та англійською мовами, що їх о год. 10-й ранку відкриє Митрополит Стефан.

Доповіді українською мовою виголосять ред. Роман Данилевич, проф. Василь Лещик, мгр Рожа Шуль, проф. Леонід Рудницький і д-р Роман Осінчук. Модератором буде проф. Богдан Романчук.

Доповіді англійською мовою виголосять Владика Михайло Гринчишин з Парижа, о. Патрік Пашак, ЧСВВ, о. шамбелян Михайло Федорович, о. проф. Атаназій Пекар, ЧСВВ, о. Мартин Канава, о. шамбелян д-р Роналд Попівчак, проф. Михайло Пан і Гаррі Мака. Модератором буде проф. д-р Петро Стерчо.

У 40-річчя відходу у вічність Слуги Божого Митрополита Андрея в церквах усіх українсько-католицьких єпархій будуть відслужені Божественні Літургії на прощання Слуги Божого і для пріспішення його беатифікаційного процесу.

У Музичному Матіне виступит чотверо молодих мистців

М. Слиж

А. Слиж

М. Бачинська

Д. Парада

Нью Йорк. — 72-й Відділ Союзу Українок Америки у Нью Йорку вже від року планує традиційні Музичні Матіне, що відбудуться тут у неділю, 4-го листопада ц.р., о год. 3-й в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вул.

Цього року в Матіне виступлять: Марко і Адриана Слиж, фортепіано, обое навчаються у Юліані Осінчук, Мая Бачинська, флейта, яка є ученицею Герберта Тач-

мана, Мангеттенська школа музики, Дарца Парада з Едмонтону, Канада, яка від двох років вчиться співу в Андрія Добрянського.

Голова 72-го Відділу Анна Василько разом із членами Відділу запрошують громадянство на цей концерт, а Анна Безкровная запрошує на чай і солодке по концерту. Лілія Бохонко, Олена Прохик і Лідія Ясини відповідають за організацію Матіне.

АРАБСЬКІ КРАЇНИ, продуценти і експортери нафти, на чолі із Саудівською Аравією, пропонують радше зменшити видобування нафти, а не знижувати ціни на цей продукт. Аргументом для зменшення продукції служить нібито факт, що зі зниження ціни, як це вже започаткували вводити в себе Азій, Норвегія, Великобританія і Венесуела, підпадає рівночасно нафтова індустрія. В понеділок, 29-го жовтня, в Женеві, Швейцарія, розпочалися формальні наради в цій справі країн ОПЕК і від перебігу цієї конференції залежатиме у великій мірі, як виглядатиме ситуація на нафтовому ринку в майбутньому. Деякі країни, наприклад, Нігерія і Азій, категорично відмовляються від зменшення продукції, кажучи, що коли поправляється економіка і тверда валюта стає більш вартісною, то відповідно до цього повинна достосуватись також нафтова індустрія.

ЛИТОВСЬКИЙ ЄПІСКОП ПРИБУВ ДО РИМУ

Рим, Італія. — Єпископ Римо-Католицької Церкви в Литві Людас Повільйоніс прибув на кільканадцять днів до Риму і у Ватикані був прийнятий на спеціальній аудієнції Папою Іваном Павлом II.

Візіта литовського єпископа і його секретаря до Ватикану є чимсь особливим для католиків за Залізною заслоною, бо, як відомо, Москва не погодилася на відвідини Папою Литви, яка тепер входить в склад Советського Союзу, ані не погодилася видати візи для таких відвідин секретареві

ватиканської курії кардиналові Агостіно Касаролі.

Кореспондент агентства Ройтерс пробував отримати дозвіл на переведення телефонічного інтер'ю з єпископом Повільйонісом, але єпископ відмовився від всяких коментарів у справі Литовської Католицької Церкви і переслідувань священників і вірних, які бажають відкрито практикувати свою віру. Ватиканські чинники заявили, що вони заслановляються над спільним комунікатом, щоб таким чином задовільнити цікавість преси й інших засобів масової інформації.

Польський журналіст наголошує потребу українсько-польської співпраці

Нью Йорк. — Єжи Іранек Осменці, керівник польського відділу "Радіо Вільна Європа" у Мюнхені і голова Комітету для польсько-української співпраці в Західній Німеччині, дав свій реферат п. н. "Польща й Україна, спільні традиції і спільні аспірації", у п'ятницю, 19-го жовтня ц.р., тут в Польському Науковому Інституті.

Доповідач відіравався від графатного підходу до польсько-українських відносин та цілої польсько-української проблеми-конфлікту і можливостей злагоди і зосередився на тезі, що тільки польсько-українське порозуміння і створення спільного фронту Польщі й України реально загрозить існуванню советської імперії просто величю свого територіально-національного та економічного потенціалу. Проросійської Захід включно з Ф.Д. Рузвельтом у 1943-45 роках прагнув стабільності у Східній Європі. Тому всі ті, які вірили і далі вірять, що тільки велика Росія гарантує стабільність, ставилися до Варшавської

конвенції з квітня 1920 року (пакт Пілсудського-Петлюрі) як до "авантюризму". Насправді творці тієї конвенції, звеличники польсько-українського союзу на противосовєтському фронті саме й шукали за стабілізацією у Східній Європі, опертій на державній самостійності поярмленних Росією народів.

Україна, твердив доповідач, не є "втраченим чинником" у міжнародній політиці. Робітничий рух у Польщі, який кристалізувався в організації "Солідарність", став найбільшою загрозою для Москви, яка злякалася, щоб такий антирежимний рух не перекинувся в Україну. Тому Москва рішила здавити "Солідарність", хоч її керівники боролися за визнання плюралізму польського суверенітету і свободи робітничого руху, але допускали існування далі комуністичної системи. Польща й Україна становлять величезний потенціал співпраці. Не всі так думають. Багато дівачі (Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ЗНАВЦІ ПІДСОВЕТСЬКОЇ проблематики і спеціалісти підсоветських відносин одностайно заявляють і перестерігають Уряд ЗСА і американську спільноту перед черговим советським обманом щодо здоров'я їхнього лідера Константина Черенка. Більшість з них твердять, що 73-річний генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР є в дуже поганому фізичному стані і не може працювати більше як 2-3 години денно.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В Ізраїлі почала більше турбувати уряд і населення, як військова загроза з будь-якої сторони.

Це перший випадок, що в Ізраїлі, від 1948 року, почали радше думати про економіку і забезпечення населення потрібними товарами, а менше про оборону і військові справи. Теперішній прем'єр-міністр Шімон Перез думав, що відтягнення великих ізраїльських з'єднань з південного Лівану позитивно впливатиме на покращення економіки. Криза, кажуть, вилатні економісти, не почалася тільки з причини завищених витрат на оборону. Відповідальні ізраїльські чинники прямо не приділяли великої уваги до справи економіки з огляду на існуючу в Ізраїлі політичну систему і вічні війни із сусідніми арабськими країнами. Існувала, отже атмосфера тимчасовості, з вини ізраїльських політиків, кажуть політичні спостерігачі. Тепер ситуація почала мінятися на краще.

ТЕРОРИСТИ ОБСТРІЛЯЛИ антитанкового базукою автобус в Єрусалимі, заповнений арабами. Ізраїльська поліція думав, що замах на автобус правдоподібно виконали ізраїльці, як помсту за вбивство двох молодих ізраїльтян на західному березі ріки Йордан. Автобус загорівся і у вогні загинуло кілька арабів, а решта були поранені.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СУДЯ Ілларіо Мартелла заявив кореспондентам, що туристи і вірні, які часто приходять на площу св. Петра в Римі, правдоподібно врятували життя Папі Іванові Павлові II. Один з паломників заявив, що вбивник Мехмет Алі Аджа напевно був би вбив Папу, якщо б публіка стояла на місці. Пристїні не тільки заслонили від атентатчиків, але штовхнули його і він, вистрілюючи, тільки поранив Святого Отця. Мартелла веде тепер слідство проти сімох осіб, болгарів і турків, які були замідані у вбивстві.

ЛІБЕРАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНА партія Японії знову назначила теперішнього лідера Ясугіро Накасоне на голову партії, забезпечивши ба ним право перейняти вдрже керівництво урядом. Накасоне, як голова партії, може рівночасно бути головою уряду тільки тому, що його партія розпоряджає більшістю голосів у парламенті.

РЕЧНИКИ ІРАНСЬКОГО уряду обвинували представників Міжнародного Червоного Хреста за підбурювання полонених іракських вояків, у висліді чого в таборі вибухли заворушення і охорона мусіла вживати зброю, щоб втихомирити полонених. Після наведення порядку виявилось, що п'ять іракських вояків-полонених загинули, а кількадесят були поранені іранською охороною, або таки своїми колегами. Ірак гостро запротестував проти цього інциденту.

ПРИЗНАЛИСЬ ДО ВБИВСТВА ПОЛЬСЬКОГО СВЯЩЕНИКА

Отець С. Попелюшко (справа) під час недавньої зустрічі з Л. Валенсою (зліва). Поміж ними о. Г. Янковскі.

Варшава, Польща. — Тоді, коли поліція і вишколені нурці шукають за тілом популярного в Польщі священника-патріота і мабуть найбільшого прихильника забороненої професії "Солідарність" Єжи Попелюшка, якого, правдоподібно, вбили три поліційні змовники — капітан і два лейтенанти, а тіло кинули в річку, щоб затерти сліди злочину, загальне напруження в тій країні у зв'язку з цим зростає з дня на день.

Закордонні кореспонденти інформують з Варшави, Кракова, Вроцлава, Гданьска й інших більших міст, що ситуація виглядає менш-більш такою, якою вона була під час створення вільної робітничої професії "Солідарність" і після її ліквідації урядом прем'єр-міністра Войцеха Ярузельського.

Очевидно, відповідальні лідери Римо-Католицької Церкви, зокрема сам пріамас Польщі кардинал Юзеф Глемп і негальний, в урядовому розумінні керівник "Солідарності" Лех Валенса намагаються опанувати ситуацію і не допустити до загальних масових демонстрацій, а тим більше розривів, щоб не дати можливості тоталітарному урядові В. Ярузельського розправлятися з антикомуністичними елементами в Польщі і під кожним оглядом патріотами свого народу, яких вони намагаються знищити, а в крайній мірі унещадити при кожній нагоді.

Міністер внутрішніх справ ген. Чеслав Кішак заявив під час передавання вечірніх новин у понеділок, 29-го жовтня, що під теперішню пору ведеться інтенсивне урядове слідство у справі пропаганди о. Є. Попелюшка, тим більше, що в розпорядженні уряду є усі три схоплювачі і правдоподібно вбивці, один з яких признався, що це він власною пістолетною вбив згнаного священника і вкинув тіло до річки Висли, приблизно 125 миль від Варшави. Поліційні і найняті поліцією нурці не знайшли одиного тіла о. Попелюшка і тому напруга між народами урядом наростає з кожним днем, бо наріз втратив довіру до урядових повідомлень, слідства і розшуків, а дехто навіть підозріває, що поліційна поліція держить священника-націоналіста у тайному сховищі, щоб пізніше використати його для політичних цілей.

У церкві св. Станіслава о. Броніслав Добровський назвав схоплення о. Є. Попелюшка "драматичною подією політичного значення" і перестерігав уряд перед подібними випадками в майбутньому. В подібному тоні говорили також інші провідні церковні й професійні діячі. Л. Валенса, наприклад, відмітив, що "ми не повинні розпочинати революції, але мирними твердими заходами дати відчуття уряду, що наріз не задовольнений його кримінальним погніченням". Він особисто, як зрештою ніхто в Польщі, не вірить, що старшини поліції на свою раку схопили о. Є. Попелюшка.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ТРЬОМА РІЗНИМИ опитаннями в останньому тижні перед виборами, президент Роналд Реген, перевищує Волтера Мондейла на 24 точки і є сподівання, що президентські відвідини в 13-ох стейтах в останніх шістьох днях збільшать що різницю між ним і його демократичним противником. Близькі співробітники Президента повідомляють, що він хоче перемігати свою перевагу в голосях в загальнонародну перемогу ("лендслайд") і тим здобути більшість в Сенаті, як і Палаті Репрезентантів.

РЕЧНИКИ ДЕРЖАВНОГО департаменту заявляють, що Уряд ЗСА плянує реагувати проти терористичних актів, звернених проти американців чи американських посольств, але така реакція не мусить бути "автоматичною", як це пропонував державний секретар Джордж Шуль. Та заява, як повідомляють, викликала певне замінання серед членів Уряду тому, що така "автоматична" реакція може причинитися до смерті невинних людей, чого американський Уряд не бажає.

КОЛИ ДЖАН К. ТІДСВЕЛ з Чикаго пропав під час плавання моторним човном на озері тому чотирнадцять років, його дружина Кетлін думала, що вона є вдовою. Тепер її чоловік Тідсвел "виплинув" на поверхню життя в Колорадо з новим іменем Роберта Гефярда та з новою дружиною, з якою він одружився в 1973 році. Тепер перша жінка Кетлін скаржить його за розвід та 100,000 за неплатення оплат для дитини, яку вона виховувала.

З ОЧЕВИДНОЮ ЦІЛЛЮ ПРИСНІДНТИ собі якнайбільше життєвих голосів, президент Роналд Реген написав листа до Сініційної організації Америки, в якому скаржував на сїонізм, як "основні аспірації життєвого народу". "Я критикую тих, які хотіли порівнювати сїонізм з поганню расизмом. Ваша організація є дуже близька мені ще з 1948 року і добробут Ізраїля був все важливою справою для мене", — сказав Президент у своєму листі.

Д-Р ЗБІГНЕСВ БЖЕЗІНСКІ, колишній голова Ради Крайової Безпеки за президента Джиммі Картера, гостро критикував теперішній Уряд за те, що Уряд не веде слідства в справі советської участі у змові вбивти Папу Івана Павла II. "Я думаю, що це є прямо скандалом, що деякі високі чинники Державного департаменту і Сі-Ай-Ей станули несвідомим, а деколи можливо й свідомим зрадцями советської пропаганди не допустити виявлення советської співучасті у змові на життя Папи", — сказав д-р Бжезінскі в радіоінтерв'ю.

СВОБОДА SVOBODA

Swoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи зріст зацікавлення українською проблематикою?

Як ми вже повідомляли, у зв'язку з маніфестацією у Вашингтоні з приводу 20-тиріччя здвигнення в столиці ЗСА пам'ятника Тарасові Шевченкові і демонстрацією проти русифікаторської політики Кремлю, президент Реген прийняв 13-тичлену делегацію українських видатних діячів. Вкортці потім Президент підписав закон, за яким встановлено спеціальну Комісію для розгляду штучно Москвою зорганізованого голоду в Україні в роках 1932-33, при чому членами цієї Комісії будуть також п'ять українських фахівців чи свідків. А в минулому тижні Білий Дім і Державний департамент направили до Москви нехтуванням Москвою правами людини, при чому названо за іменами померлих українських діячів правозахисного руху Валерія Марченка, Юрія Литвина і Олександра Тихого, ствердивши, що вони померли серед нез'ясованих обставин умовин у радянських концтаборах. Уряд ЗСА визнав награвував радянський режим за в'язнення і смерть цих трьох українських борців за свободу.

Можливо, що згадані події з останніх тижнів не були взаємно пов'язані. Але й напевно ні одна з них не сталася „випадково“, бо в Білому Домі і Державному департаменті ніщо не діється „випадково“. І хоча у закордонній політиці ЗСА та цілого Заходу далі на першому місці стоїть справа відпущення американсько-радянських в'язнів та відновлення переговорів про контроль над арсеналами зброї, проте час не стоїть на місці і проблеми, яких сьогодні „немає“, завтра стають руба в увесь свій ріст. Такий неписаний закон історії і він стосується також проблеми євразійської імперії, яку штучно створено з воєнними підйомами, хитростями і ламанням міжнародних договорів.

Сьогодні СРСР є поруч із ЗСА наймогутнішою великодержавною, але на наших очах відбуваються процеси всередині СРСР і в міжнародному світі, які в сумі складаються на початок кінця нині неможливої імперії.

Сучасний стан у світі опертий на принципах, прийнятих у Ялтинській конференції 1944 року. Це співіснування держав з різними соціально-економічними системами, — поділ світу на сфери впливів СРСР і ЗСА чи пак вільного Заходу, — зберігання великопростірної господарської обшари, зберігання миру на базі рівноваги сили, — це ті основні принципи, які обов'язують світ від кінця останньої світової війни та мають гарантувати мир і на майбутнє. Але, як знаємо, як трудно зберегти мир і примирити названі вгорі принципи з загарбницьким радянським гаслом „урублення“ вільного світу та з практичною політикою Москви, яка використовує кожну нагоду, щоб поширювати — зброєю, хитростями і обманом — свою „сферу впливів“. Знаємо, яку величезну роль у цього-річних президентських виборах грає проблема „війни і миру“. У всіх цих передвиборчих кампаніях ніхто ніде навіть не натякнув на потребу деколонізації євразійського простору, хоч президент Реген вже раз сказав, що Ялтинський договір про поділ Європи не зобов'язує ЗСА „навіки“. Тому

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ

ОЛЕКСАНДЕР ДОВЖЕНКО (ДЕВ'ЯТДЕСЯТИЛІТТЯ ВІД НАРОДЖЕННЯ)

II.
Ця манера кіномистця, що навіть у темі в рамках партійної лінії знаходив спосіб проспівати у фільмі епопею української землі й українського народу, не була до вподоби режимові. Вже в наступному фільмі Довженко був змушений змінити і тематику і манеру фільмування. Фільм „Іван“ (1932) присвячений темі індустріалізації, а наступний фільм „Аероград“ — це фільм про далекий схід, що його Довженко виконав на далекому сибірському вигнанні. Ця висилка мистця саме в той час, коли в Україні тривала голодова облога, була планована і обдумана. Вже працюючи над фільмом „Іван“ Довженко попав у неласку, його позбавили власного місця праці — Київської кіностудії, що загально вважалась Довженківською. Та коли взяти до уваги, що ці роки („Аероград“ був закінчений у 1935 році) — це плавний наступ режиму на українську культуру, тоді можна усвідомити, що ця висилка Довженка на Далький схід врятувала його перед загибеллю. В роках 1936-1939 Довженко працював над фільмом „Щорс“. Вже ці три довгі роки праці над одним фільмом („Земля“ потребувала всього одного року) вказують, що нелегко прийшлося Довженкові монтувати цей фільм на замовлення самого Сталіна. Та цей фільм привернув Довженкові увагу позицію передового кіномистця в урядових колах. Урядова критика визнала „Щорса“ найкращим доведенням фільмом. Йому дозволено повернутись до Київської кіностудії, хоч — правда — не надовго. Довженко є автором монументальних фільмів, а саме „Визволення“ (1940) про прилучення Галичини до Радянської України (для підготовки цього фільму Довженко побував декілька місяців у Львові), далі „Битва за нашу радянську Україну“ (1943) і „Перемога на Правобережній Україні“ (1945). В час війни він теж написав сценарій для фільму „Тарас Бульба“. Але той час війни Довженко використав на іншу, більше близьку його серцю працю. Для фільмування не було відповідних умовин, то ж і він почав писати оповідання і нарис, виявивши себе висококваліфікованим письменником-стилістом, якого ставлять побіч Яновського. Письменницьку вагість мають теж і його кіносценарії. Зразком такої високоякісної прози є Довженків сценарій „Україна в Огні“.

Після війни Довженко вже не вдалося повернутись в Україну. Його посілали у Москву та й прикріпили до московської кіностудії Мосфільм. Там він мусів продовжувати свою працю над запланованими ще до війни монументальними фільмами, головню

Микола Плявко

ВЕЛИКИЙ ПОЛКОВНИК...

З юнака стрільця виріс Лицар-Командир, загартований у боях за молоді українську державу. З молодого патріота, родженця Підкарпаття, виріс і на все життя залишився безкомпромисовий український борник.

На зов Кисва він втікає з табору полонених, щоб опинитися у численному ряді державних будівничих, які не державними постами чи військовими рангами, але своїми ділами добились вирішної ролі при будові і обороні молодого Української Республіки. Вояцька присяга на вірність Україні зобов'язувала його на ціле життя. У згоді з нею, чи то в рядах Січових Стрільців, чи Армії УНР, Української Військової Організації чи Організації Українських Націоналістів він все діяв і силою свого характеру добився того, що своїй Україні любив і шанували, а вороги намагались всіма засобами знищити його. Але ні ті ні інші вияви не змінили його послідовного крокування до великої мети — до здобуття остаточної перемоги українського народу. На тому шляху бились одним вузлом пов'язав він свою долю з полковником Євгеном Коновальцем, чи то як його заступник чи наслідник, але все і завжди вірний послідовник.

На Великого Полковни-

ка впала відповідальність за долю ОУН і Українського Націоналістичного Руху в роки найбільших успіхів і найтрагічніших невдач. На нього впадала відповідальність переставити ОУН із підпільно-революційної на політичну організацію, з формами в якій членство знало як героїчно вмирати за батьківщину — на могутній Рух який у змінених обставинах зумів також гідно жити і трудитися для України. На нього впадала історична роль зробити з ОУН перемінника і продовжувача великих історичних здобутків державного будівництва 1917-1921 роках, а не починати історію від себе.

На карб його великої заслу- ги треба записати вмілість цінити вагу цілості, а не лише частини, — всієї громади, а не лише власного середовища — вмілість зберігати і плекати тверді основи українського християнства і глибоку релігійність нашого народу, посилювати зусилля для пле- кання всесторонніх виявів української духовності — вмілість черпати з нашого світлого минулого правди віри і політичне кредо, а не позичати їх із чужого гор- ду.

Він став Провідником, але назавжди залишився Великим Полковником — символом лицарськості, дру- жності, беззаперечної відданості Справі і великої

любви до співробітників, особистої скромності, але беззаперечної оборонної правди, законності і правопорядку. Залишився він прикладом не лише блискучого стратега, але й доброго знавця тактики — прикладом не лише послідовного оборонця засади твердих принципів, але й практичного політика із реальним відчуттям дійсності і достосування тактики до кож- ночасних потреб, які у висліді мають довести до осяг- нення остаточної мети.

Усе своє життя, всі сили, все своє знання віддав полковник Андрій Мельник на службу своєму народові. Після своєї смерті зали- шив нам тверді дороговкази і заповіді, а понад усе своє ім'я, під яким продов- жується дія його послідов- ників.

Він знав і розумів склад- ність міжнародного укладу сил в Європі напередодні і в часі Другої світової війни. Його концепція відбудову- вати державність українсь- кому народові бодала на найменших частинах націо- нальної території України спелася із політичними стремліннями українського народу Закарпаття і у вислі- ді спільних зусиль, демо- кратичним способом, до- ходить до створення Кар- пато-Української Держави. Наскільки успішнішими бу- ли методи стосовані в Кар- патській Україні, дока- зують не лише висліди тих процесів в самій країні та їхній вплив на все украї- нство, але й небувала до того

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Жила

„КАЛИНОВИЙ МІСТ“ — КНИЖКА, ЯКА ЗАЛИШАЄ ЧИТАЧА З ПОЧУТТЯМ ВДОВОЛЕННЯ

У четвертому числі XXXIX випуску „The Ukrainian Quarterly“ (зима 1983) на стор. 407-8 появилася рецензія проф. Володимира Жили з Технічного Університету Тексасу на видану В-ом „Свобода“ збірку Володимира Барагури „Калиновий міст“. Для ознайомлення з рецензією читачів „Свободи“ передруковуємо її в українському перекладі. — Ред.

Це ніжка несподіванка, що дитинство, юність і молодість. На окрему увагу заслуго- вує заголовок „Калиновий міст“. Калиновий міст має спеціальне значення в украї- нському фольклорі й у народній мітології. Це незримий мітичний міст, який поєднує часове з вічним, справи людські з Бо- жими, дійсність із уявою. Цей міст покладається над бу- руючою течією людського життя й лупить небо з землею. По ньому малі діти приходять на землю, а опісля втомлені життям людські душі повертаються до вічності. Хоч у загальному таке розуміння повір'я нескладне, то воно досить зрозуміле, щоб усві- домити йому давноминуле

(Закінчення на стор. 4)

ЧИСТОТА МИСТЕЦТВА

Мирослава Стахів

Хустини і хустинки в українському народному побуті

Поруч обрядових руш- ників-хустини і хустинки сповняли важливу роль у українській родині. Вони були потрібні кожному й ніколи не бракувало нагод ними користуватися.

Хустини — це білі платки полотна прикрашені виши- вкою. Вони були квадратні або прямокутні, розміром не більше 50 х 50 сантимет- рів.

У кожній родині приго- товлялося заздалегідь певну кількість хустин для від- значення важливих подій в родинному житті.

Із друкованих картин, що збереглися дотепер видно, що композиція і техніка вишивання хустин подіб- на до рушників. Єдина різ- ниця-розмір матеріалу та розміщення звору.

Частою і найпростішою композицією звору є хви- ляста лінія, що нею обме- дений край хустини. Він виведений стебловим швом, а замкнений площини запо- вені легкими рушниковими стібами. Крім рисункових орнаментів рослинного ха- рактеру зустрічаються — ге- метричні. Геометричні ор- наменти на хустинках ви- конували листвою, кося- глядо, розпном і дуже рідко хрестиками. Якщо кути хустини зашивали більшим звором, то простір усередині залишалося без прикраси або вповнялося дрібними квадратиками, ромбами, трикутниками то- що.

Бувало, дуже рідко, що замість рослинного орна- менту вишивали птахів, стилізованих орли.

Для вишивки вживали червоного кольору, часом додавали синій або жовтий, але ніколи не примінювали самого синього або жовто- го.

Дуже важливим предме- том під час весільних об- рядів була хустина і про її необхідність співалося. Мо- лода дарувала молодому хустку, яку власноручно ви- шивала, виткала та виши- ла. Про таку хустку дівчи- на співала:

Хусточка ж моя шовко- вая,
Ще й шовком шита,
Чи на те ж я тебе прала,
Щоб не любила дати...

Тарас Шевченко у поемі „Хустина“ прекрасно опи- суює її важливість:

— У неділю не гуляла
Та на шовку заробляла,
Та хустинку вишивала,
Вишиваючи співала:
Хустиночко мережена,
Вишивана,

Вигантую, подарую,
А він мене поцілує...
Хустино моя,
Мальована.

У весільній пісні співають:

— Ой у город Лебедін їхав
(Ім'я хлопця) молодий;
Під ним кончицею воро- ний.

На ньому жупан голубий.
А йому шапка боброва,
З боку хустка шовкова.

Шила, шила та дівчина мо- лода,
Вишивала з темної ночі до сві- та.

Ясного сонця до віконця,
Для свого парубка моло- дця.

При засватанні молода дарувала по хустці старос- там; згідно з весільним об- рядом, вона теж перешу- вала хустину рукою нарече- ного.

Оригінальний звичай описує М. Ф. Сумцов: дів- чини перед шлюбом пере- давала мати перед входом до церкви хустку „втира- ти дівочі сльози“. (Це сль- зини предмети, який вишива- є мати для весільних об- рядів). Молода зберігає цю хустку до самої смерті, тоді закривають нею її очі в домовині.

Будову хати звичайно по- чиналося прийняттям, в ча- сі якого перешували хуст- кою руки майстрам та гос- тям. На христини перешу- вували руки кумах, свяще- ників і гостям.

На похоронах хустками прикрашали хоругви, свічі і давали їх усім учасникам. Померлому закривали хус- тиною очі; до хреста на могили дівчини чи парубка прибивали хустину, як пра- пор — символ достойності. У думі про Хведора Безродного написано:

Хведора Безродного похо- вали,
Високою могилою висипали
І прапорчик у головах уст- ромили...

Постійні війни в Україні були часто причиною роз- луті. Коли надходив час воєнної служби, дівчина да- вала своєму милому хустину на знак любови та вірності. У народній пісні співають:

Поддай дітино хустину,
Може я в полі загину...

Важливу побутову роль відігравала хустина серед козаків-старшин. Нею пи- шалися, дорожили і вона була прикрасою та виявом добробуту власника. В опи- (Закінчення на стор. 4)

над кольоровим фільмом „Мічурін“, що був випродукований у 1948 році. Хоч далеко від України, Довженко тепер більше присвячує часу своїй письменницькій роботі, бо в цій роботі знаходив вияв свого таланту і себе самого. Так поставили „Пісню Життя в цвіт“ і „Потомки запорожців“, кіноповісті „Повість полум'яних літ“ і „Антарктида“, автобіографічна повість „Зачарована Десна“, сценарій „Процаря, Америку“ і інші.

В Москві Довженко прожив пригноблений, у щоденних записках і в листах виявляв психічне замовчання а разом з тим і спад його таланту. „Зачарована Десна“ поставила вже після смерті Сталіна, який помер 1953 р., коли дихнуло деякою відлигою і це допомагало Довженкові переборювати своє замовчання й віднайти свою мистецьку здатність. В 1956 році Довженко написав ще одну талановиту річ „Поему про море“. В цих творах Довженко спромігся, не зважаючи на накинено йому тему, відобразити своє оригінальне сприймання минувшини, природи і побуту України з підкресленням глибокої самотності українського народу. І „Зачарована Десна“ і „Поема про море“ знайшли відтворення у фільмі вже після смерті Довженка. Його дружина — відома російська акторка і кінорежисер Юлія Іполитівна Солнцева вирежисувала ці два фільми. „Поему про море“ в 1958 році, а „Зачаровану Десну“ в 1965 році. Вона теж і випустила в 1960 році фільм „Повість полум'яних літ“ за сценарієм Довженка, вона теж виступає у найбільшому Довженковому фільмі „Земля“.

Довженко теж написав багато теоретичних праць з ділянки кіномистецтва. Він залишив сотні статей на тему кіномистецтва та й багато оглядів і тому записних книжок. Офіційно вийшло друком п'ять томіст томів Довженкових творів і праць. Та їх напевно більше. Деякі пропали, як пропав самий сценарій „Землі“.

„Стати справжнім мистцем — значить умерти — так пише Юрій Лавріненко в есею про Олександра Довженка у книзі „Розстріляне Відродження“. Цей трагічний парадокс, що характеризує українське пореволюційне відродження, повторився й у випадку з творчістю Довженка, хоч йому припала щасливіша доля від інших, бо його не знищено у час наступу на українську культуру її діячів. Перші його фільми „Звенигора“ (1928), „Арсенал“ (1929), „Земля“ (1930) завоювали для нього цілий світ, але відобрали від нього Україну, що була надхненням для його творчого лету, і ця втрата постійно підірзувала його крила та йкінці заборонила його талант і вкоротила йому віку. Хоч Довженко врятувався від фізичного знищення, то не міг вирватись із постійного контролю партійних наглядів. В такій дійсності великий мистець переживав постійну трагедію, що-відбилась — при всій перфідії урядової цензури — і в його творчості і передовсім в його листах і записках. Користуючись залізною заслоною, маючи Довженку і себе в полоні, у Москві, імперія заховала від світу трагедію Довженка, що її не помічали й найпалкіші поклонники його таланту й визнавці його мистецтва в

Європі й Америці. Та тут — на заході високо оцінили мистецтво нашого славного кінорежисера і щедро нагородили його призначенням і славою. У періодичній пресі як і в товстих фахових підручниках з історії кіно, та врешті в постанові журі Міжнародного конкурсу в Брюсселі в 1958 році — Олександр Довженко визнаний одним із першого десятка найвишнійших мистців кіно- мистецтва у всьому світі на весь простір 60-літньої історії фільму. „Перший поет кіно“ — назвав його Люїс Джекобс (Lewis Jacobs) у своїй „Історії американського фільму“ (видання 1939 і 1947). Довженкова „Земля“ мала знатний вплив на творчість молодих кіномистців, зокрема у Франції і Англії стверджує Жорж Садуль у своїй „Історії мистецтва кіно“ (Париж, 1949 і 1955). Найкращі японські фільми „Роша мун“ і „Ворота пекла“ зроблені під впливом Довженка заявив Артур Найт (Arthur Knight) у своїй книжці „Найвище мистецтво — панорама історії кіно“ (Нью Йорк, 1957). „Земля“ Довженка — це твір генія; йому мусили відступити перше місце російські кіномистці Ейзенштейн і Пудовкін — пише Айвор Монт'ю (Ivor Montagu) у своїй оцінці „Довженко — поет життя вічного“ (міжнародний кварталник „Sight and sound“ — Лондон, літо 1957). В підручнику фільмових студій Франка Менчеля (Frank Manchel, „Film study, a resource guide“, Madison, 1975) написано, що „Арсенал“, як і всі інші Довженкові фільми, має просту тему, але він показує одного з найбільших режисерів незвукового фільму. Його найбільший вклад у фільмове мистецтво — це форма нового реалізму поєднана з прегарною розповіддю і ліричною красою.

Шарль Форд (Charles Ford) — редактор журналу „Французька кінографія“ та редактор „Фільмової енциклопедії“ (Париж, 1949) пише про Довженка так:

„Сучасне мистецтво кіно акумулювалось у порівняно молодому, але вже з перших років глибокому і трудному до наслідкування, оригінальному українському кіномистецтві, яскравим і неперевершеним представником якого є Олександр Довженко. Колишні стовпи російського кіномистецтва Сергій Ейзенштейн і Всеволод Пудовкін, його супротивники в експериментальному етапі нового мистецтва, самі признаються у своїй безпорадності перед лицем його мистецьких засобів та монументального способу їх передачі... А способи ці обмежені в цього українського режисера... Завдяки геніальному творчості оригінальних фільмів маємо можливість захоплюватися мистецькими основами стародавньої козацької країни, її культурою, пречудовою природою та незвичайно вродливими козацькими типами. Довженко, уродженець чарівної закутини української землі, промчав метеором на обрії нашого безрадісного сторіччя.“

І справді Олександр Довженко промчав яскравим метеором, віддавши своє нелегке життя, весь свій талант для одної цілі: оборо- нити ці прекрасну стародавню культуру рідної України, що її ворожий режим заготовляв смерть.

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР-65“, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

Д-р БОРИС І. БУРАК
ХІРОПРАКТОР
повідомляє про
ВІДКРИТТЯ СВОЄЇ ПРАКТИКИ
NORTH JERSEY CHIROPRACTIC GROUP
402 Chestnut Street Union, N.J. 07083
(corner Washington Avenue) (201) 688-6300
Години прийняття: понеділки, середи і п'ятниці — 10:00-1:00
і 4:00-8:00, за попереднім домовленням.

Карпатський Лещетарський
Клуб КЛК
повідомляє своїх Членів та Прихильників, що
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КЛЮБУ
відбудуться
в п'ятницю, 2-го листопада 1984 р., о год. 8-й веч.
в приміщенні Українського Інституту Америки
2 East 79th Street, NEW YORK, N.Y.
Управа

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
впаштовує
в суботу, 3-го листопада 1984 р.,
о год. 6:30 вечора
в залі дому СУА-УККА в Нью-Йорку, Н. Й.
при 203 Друга Авеню
ДИСКУСІЮ ДОВКОЛА КРУГЛОГО СТОЛА
на тему
„Розвиткові тенденції життя української громади в ЗСА“
В дискусії беруть участь
Ярослава Сурмач-Миллс, Олена Петришин,
д-р Іван О. Фліс, д-р Роман Шпорлюк
Модератор: д-р Франк Сисин
Дискусія відбуватиметься на тлі виставки фотографій і документів з історії українського поселення в Америці і картини мистця Миколи Бервінчака
Вступ — добровільні датки

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ ЦЕРКВИ св. о. МИКОЛАЯ
та
ВІДДІЛ УККА В ПАССЕЙКУ, Н.Дж.
запрошують Українське Громадянство
на
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
для вшанування 40-річчя смерті
СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
та
66-ї РІЧНИЦІ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ
Академія відбудеться в неділю, 4-го листопада 1984 р. о год. 5-й по полудні
в Українській Централі, 240 Hope Ave., Passaic, N.J.

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ПАРАФІЇ В НЬО БРАНСВІК І МЕНВІЛ, Н.Дж.
запрошують всіх Українців Центрального Нью-Джерсі
на
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
В ПОШАНУ СЛУГИ БОЖОГО
МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
що відбудеться в неділю, 4-го листопада 1984 р. о год. 4-й по полудні
в приміщенні Kilpatrick Chapel на Paterson University
(при вулиці Somerset & George, New Brunswick, N.J.)
У ПРОГРАМІ
Д-р Григорій Лужницький промова (по-українськи)
Д-р Іван Головінський слово (по-англійськи)
Меланія Купчинська скрипка
Міс Марія Фесьо сольоспів

ГАНТЕР Й ОКОЛИЦЯ
ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО
в пам'ять Листопадового Зриву
в пошану св. п. Митрополита
АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
відбудеться в суботу, 3-го листопада 1984 р.:
год. 6:00 веч. ПАНАХИДА в церкві св. І. Хрестителя
год. 7:00 веч. АКАДЕМІЯ в Лексінгтон Хотелі
Неділя, 4-го листопада 1984 р., год. 10-та рано
БЛАГОДАРСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
Просимо до співучасті
Комітет

Клуб Жінок при УПЦ Св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., крім постійної відданої праці для Церкви й парафії, намагається теж плекати і товаришеске життя. Поміж іншими імпрезами Клуб влаштує майже щорічну прогулянку автобусом. У минулому це були односторонні поїздки до якогось цікавого місця. За ідеєю і порадою настоятеля парафії о. Івана Наконечного, щоб побачити життя інших парафій та нав'язати з ними знайомство останні дві прогулянки відбулися на дальшу віддачу. Попередня, два роки тому, була до Монтералю з відвідинами українського православного собору св. Софії, а цього року, чотирнадцять років, до Ніягари і Торонто 5-8-го жовтня.

Прогулянку розпочато Мольбем, який відправив о. І. Наконечний, промотор подорожі і опікун групи, ще перед сходом сонця у п'ятницю, 5-го жовтня. Коли добре розвиднілось, група в числі 38 осіб розпочала свою мандрівку. Після кількохгодинної їзди гарними околицями, які починають вкриватися осінніми кольорами, зупиняємося в Джансон Сіті, Н. Й., щоб оглянути прегарну українську православну церкву св. Івана Хрестителя. Хоч повідомлення про наш приїзд лише півгодини перед прибуттям, настоятель парафії о. протопресвітер Франко Лаврик вже приїзді зустрів наш автобус. Із зворушливою гостинністю він показав нам імпозантну церкву із величезною мозаїкою сцени охрещення Ісуса назавні, з гарним мереживно-легким іконостасом, з прекрасною влаштуваннями й удекорованими кімнатами для школи, бібліотеки

Цікава прогулянка до Канади

Після Служби Божої у катедрі св. Володимира у першому ряді (зліва) сидять: о. протопресвітер Дмитро Фотій, митрофорний протоієрей Юрій Ференців і о. Іван Наконечний з учасницями прогулянки.

й інших потреб під церквою. Оглядаємо розкішний помістський обставлений парафіяльний будинок, простору з великою модерною кухнею, залом. Все це розташоване окремо на розлогіх площі на околиці міста. Гостинні сестриці, що саме щось готували на кухні, частують нас кавою і домашнім печивом, ще й шедро обдаровують нас на дорогу. Їхня подія гідна гостинності нас зворушує, тепло прощаємося, дякуємо і далі в дорогу.

Після зупинки в Карнінг Глесс Сентер, під вечір прибуваємо до Ніягари і їжджасмо в Канаду. Нашвидку влаштуємося у мотелі і відразу відїжджасмо на вечерю до ресторану в „Скайлон Тавер“. Цей ресторан знаходиться на вершні вежі, висотою 52-ох поверхів, що обертається довкола своєї осі. З ресторану видно і водоспад і околицю доокруги. Правда, вже темно, і краєвид масмо світлий. В суботу ранком—тригодинна тура від водоспаду, який поливає нас ясным „дощем“, по всіх цікавих місцях Ніягари з місцевою провідницею. Зупиняємося в кількох місцях, решту оглядаємо з автобусу.

По полудні заїжджасмо до Української Мистецької Галереї і Музею п-ва Колянківських. Хоч про цю галерею і про своєрідні картини мистця Василя Курлика неодноразово писалося у нашій пресі, побачити їх власними очима зовсім інше. Ольга Колянківська вже з першого речення зачаровує слухачів. Слухаючи її, оглядаючи 160 картин Хресної Дороги Христа, почуваємося ніби у святині. Ще слухаємо пояснення до картин з канадського поселення—вони всі мають стільки символіки, що без пояснень можна пройти мимо, не схопивши повноти суті,—оглядаємо короткий фільм із життя мистця Василя Курлика і, вже посліхом набуваючи деякі відання, прощаємося із господарями, кураторами цієї незвичайної галереї-музею. Порада всім, кого доля занесе до Ніягари—не проминіть Мистецької Галереї Колянківських. Не пожаєте.

Увага! Із нових видань НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА можна вже замовити в книгарні при Свободі
ІВАН ФРАНКО — МИСТЕЦЬ І МИСЛИТЕЛЬ
ЗБІРНИК ДОПОВІДЕЙ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 125-РІЧЧЯ НАРОДИН І 65-РІЧЧЯ СМЕРТІ ІВАНА ФРАНКА
за ред. Євгена Федоренка
212 сторінок. Ціна \$15.00, порто \$1.00
Книжка у твердій поштанній обгортці.
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку ЗАМОВЛЯТИ
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Ще півтори години дороги, і ми вже в Торонто. Знову тура автобусом із професійною провідницею-дережджасмо місто вздовж і впоперек. Цікаві будівлі, цікаві пояснення, хоч з вікна автобусу всього не схопиш. Все минається, як у калейдоскопі.

Вечеряємо у славній „Каравані“, українському нічному клубі-ресторані з музикою і оригінальною жвавою програмою. У неділю ранком їдемо до української православної катедрі св. Володимира. Службу Божу відправляють настоятель катедрі митрофорний протоієрей Юрій Ференців, о. протопресвітер Дмитро Фотій і „наш“ о. Іван. Чудово співає катедральний хор під проводом Валентини Родак. Акустика знаменита. Іконостас у стилі справжнього козацького бароко. Велика церква переповнена, не зважаючи на „довгий вікенд“ з традиційними візитами з міста. Зчулися, як і Богослуження минуло з проповіддю о. настоятеля про значення молитви та з привітанням нас, гостей, з „далекої“ Америки. Члени Союзу Українок Канади ім. княгині Ольги гостять нас обильним і смачним обідом. Привіти, взаємні інформації, вітання; нас обдаровують (книжкою зокрема) цінною книжкою-збірником з нагоди 50-ліття української православної катедральної громади св. Володимира в Торонто, як вони відсвяткували 1976 року.

І ще хотілося б познайомитися, поговорити (бо обідаємо разом із парафіянами), оглянути їхній музей, бібліотеку, крамничку, але вже шофер стоїть у дверях, а Квітка Семанишин, наша офіційна провідниця, з трудом збирає нас по залі.

Дякуємо нашим гостинним братам і сестрам за сердечність, гостинність і труд. В таких випадках мені завжди жаль, що ці спільні хвилини протікають так швидко; зате почуття тепла зустрічів залишається на довгі роки... Ще тільки встигаю заглянути через поріг до музейної кімнати, і вже ми знов у автобусі, в дорозі

на концерт у Массей Гол. Тут переживаємо справжнє духовне піднесення, духовні і естетичні пирі насолоди, бо концерт—чудовий, із виступами оркестри, трьох хорів (ім. Кошиця з Вінніпегу, „Бурлаки“ і „Калини“ з Торонто), двох танцювальних ансамблів, солістки, артиста В. Шуста, разом понад 300 виконавців. Ще звучать і картини з концерту наповняють наше серце, коли ми вже назад у готелі. Приблизно 7-ма година вечора, і в нас „вільний час“, який кожен учасник прогулянки проводить на свій лад і смак.

В понеділок, День Подяки в Канаді, темпо дещо зладжене і щойно о 10:30 ранку залишаємо готель. Кінцева зупинка—Інститут св. Володимира. Тут теж зустрічаємо нас ширя українсько-канадська привітність і гостинність. Вислухаємо пояснення, оглядаємо будинок, музей (спеціалізація—народні одяги, тепер виставлені весільні), бібліотеку, повністюю крамничку. І знову гостимося добрим обідом. Накінці вислухаємо пліни про видання альбому платівок творів Бортнянського з нагоди 1000-ліття хрещення України, обміняємося вітаннями і дякуємо господарям грімким многоліттям. В темпі нашої калейдоскопної програми ми не завжди і не всісди схопили або запам'ятали людей, які нас приймали, але спогад про їхні сердечність і тепло залишається надовго в нашій пам'яті.

Відїжджасмо. Моросить дощик. Торонто окутане туманом. Ще не хочеться повертатися до буднів. Переживаємо враження, відпочиваємо. Тим часом автобус невинно женеться вперед. Думки неспокоїні: раз випереджує автобус і несутся додому, до рідних, то знову повертаються назад, до незабутніх вражень.

Кінцевий відтинок дороги їдемо вже вночі. За вікнами—темнота, і лише мигають світла. Та в автобусі весело й гамірно (особливо після почастунку шампанським і сиром). Отець ще говорить кілька прощальних слів. Всі до певної міри почувуються якимись ближчими, ріднішими. І в тому великий плюс таких прогулянок—товаришеске співжиття, спільне переживання, вже навіть не гадуючи, скільки цікавого змогли ми побачити.

Дякуємо Клубові Жінок за спонсорвання, о. Іванові за ідею і опіку, Квітці Семанишин за провідництво, агенції Скоп за технічну підготовку. Ми вже на місці. Поволі вшухає гамір, відїжджає автобус, по одному зникають авта. Тепла тиха ніч знов огортає сонний Мейплвуд. Лише в наших серцях ще відгомін прогулянки.

Людмила Почтар

Автори книжок і видавництва, які бажать, щоб про їхні книжкові видання були в цій іспішці поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи“ разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де така публікація можна набудити, та її шину.

У шосту безмежно болючу річницю відходу у Вічність
МОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА
бл. п.
Д-ра МИРОСЛАВА НАВРОЦЬКОГО
будуть відправлені
СВЯТІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ
7-го листопада 1984 року
о год. 8-й ранку, в церкві Христа Царя у Філадельфії, Па.
у Соборі Святої Софії в Римі та в каплиці Обителі оо. Студитів в Кастельгандольфо
Про молитву просить
дружина Романа

ПОДЯКА
Дня 4-го березня, 1984 року,
з волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність в Ст. Пітерсбурзі, Флориді, наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідо і Прадіда,
бл. п. Теодор Дзера.
Похоронні обряди відслужено в Укр. Кат. Церкві св. Богоявлення Господнього у Ст. Пітерсбурзі, а потім, згідно з волею Покійного, — тіло перевезено до Юнон, Нью-Джерсі і поховано на цвинтарі Голлівуд.
В ці дні болі і смутку багато людей — приятелів і знайомих — поспішило нам з поміччю і полегшенням; вислови співчуття, участь в похоронах, пожертву на Заупокійні Служби Божі, квіти і добродійні цілі в пам'ять Покійного — зробили наш родинний смуток менш болючим.
Цією дорогою — родина складає щирю подяку о. пароху Ярославу Федківі за відвідини Покійного у лікарні і у відношенні йому останніх обрядів, за відправлення похоронних Богослужень у похоронному заведенні і за Заупокійні Служби Божу з Панахидою.
Щира подяка о. Юрієві Поченоку і панімці Тамарі за часті відвідини в лікарні, а по смерті — за присутність і молитви в похоронному заведенні; в ці дні вони анкавали родині — їхні вирозуміння і добре серце.
Родина особливо щиро дякує п. Богданові Головід — під час неуги Покійного, а потім в час похорону п. Головід прислав багато уваги, поради і часу і був незаступним помічником у пологодженні перевозу тіла.
Щиро дякуємо п-і Мосі Арин і Сестричтву св. Ольги за дбайливе приготування тризини.
Щира подяка п-і Стефанії Цегельській за прашальні слова під час тризини; дуже дякуємо доволішньому приятелю Покійного п. Іванові Чорнобаєві з Торонто, Канада, за його теплі слова, а особливо за труд, прибувши на похорон Родина щиро дякує п-і Юлії Вертинської за проведені зборки на Заупокійні Служби Божі, на квіти і добродійні цілі. Всім жертводавцям родина подякувала кожному зокрема особисто, або листовою.
Наша особливо щира подяка о. Ігумену Михайлові Кучмику, пароху Укр. Кат. Церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Нью-Джерсі за відправлення надгробних Богослужень, запечатаних гробу, і вислови співчуття для родини Покійного; Дякуємо рівнож п. проф. Михайлові Добосові за молитовну співучасть у надгробних відправках. Щиро дякуємо Родині, що прибули на цвинтар пошратати Покійного; Родині Юрієві і Марії Українським, Родині Романові і Стефанії Презимирським, Кузнюковій Іванові Дзері і п-і Стелі Хом'як, а також численним приятелям і знайомих.
Поминання бл. ЛІТУРГІЇ за спокій душі Покійного будуть відправлені:
в церкві св. Богоявлення Господнього у Ст. Пітерсбурзі, Флориді, в церкві св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Нью-Джерсі, і в церкві св. Юрія Переможця в Ошаві, Канада.
Ще раз від щирого серця дякуємо усім, що в якийсь спосіб змінили наш біль.
Хай Всемишній винагородить усіх за це Своє милосердям, — а Покійного хай благословить Небесною Вічністю.
родина

Ділимося зумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомих, що з волі Всевишнього в суботу, 27-го жовтня 1984 р. по короткій недузі упокоївся в Бозі
НАШ ДОРОГІЙ МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БАТ
бл. п.
ІВАН МЕЛЬНИК
б. оціночний техник П.З.У.В. в Надвірній і Бучачі, Західна Україна на 78-му році життя
ПАНАХИДА: у вівторок, 30-го жовтня 1984 р., год. 7-ма вечора в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку
ПОХОРОН — в середу, 31-го жовтня 1984 р. о год. 9-й ранку з церкви св. Юра в Нью-Йорку на цвинтар Gate of Heaven, New Hawthorne, N.Y.
У смутку залишилися:
дружина — **ІВАННА**
доньки — **ЛЮБА МЕЛЬНИК**
ВІРА ЗВАДЮК з мужем **ОЛЕГОМ**
і дітьми: **НАДЯ, СЯСЯ І ЮРІЙ**
сестра — **ОЛЕКСАНДРА МЕЛЬНИК**
— Австрія
швагерка — **МАРІЯ КІНДРАТ**
з мужем **ІВАНОМ** і родиною
швагри — **ЯРОСЛАВ І ЛЮБОМИР**
КОВАЛІ з родинами в Польщі й Україні
Ближча і дальша родина в Канаді і Польщі

Польський...

(Закінчення зі стор. 1)

рядових членів суспільства вважають, що це „мрія“ та „нереальна теорія“. Очевидно, немає чужого на світі, нема такого компютера, який дав би державу самостійність України та прогнав Москву з Польщі. Але треба працювати над тим, щоб керівні чинники в обох суспільствах, польському й українському, зрозуміли, що в кровному інтересі Польщі й України є їх порозуміння і співпраця, і треба працювати над переробленням публічної опії Заходу, який боїться хаосу на Сході Європи після упадку „єдиної неподільної Росії“. Допомагати покинувся на свої розмови з українцями, які підтримують рух польської „Солідарності“. Він оптиміст щодо невідатмосферного експерименту із „злиття нації“. Українська національна свідомість сильніша за русифікаційський тиск. Доповідач виявив себе, як ідеаліст і оптиміст. Але, як політичний реаліст розуміє, що треба конче встановити зорганізований контакт між українцями і поляками на якомусь рівні. Пригадує боротьбу поляків проти царської Росії. Невдачі Пилсудського як революціонера не приспорили йому популярності в польському суспільстві, аж поки настала добра кон'юнктура за Першої світової війни. Доповідач бачить врятування обох країн і народів Польщі й України в синтезі прагматизму й ідеалізму.

Ред. Єжи Іранек-Осмерці виготовив свою доповідь англійською мовою. Коли генеральний секретар Польського Наукового Товариства проф. Тадеуш Громада представив (теж англійською мовою) доповідача, то доповідач, що ред. Осмерці студіював економію і політичні науки в Англії — це й пояснює, що англійська мова доповідача трималася суворо іншої, як американська — англійської вимови.

Невеличка заля не була вщерт повна. Більшість становили українці, — знову доказ (були вже подібні прецеденти), що польське суспільство менше цікавиться проблематикою Польщі й України, як українське.

„Калиновий...“

(Закінчення зі стор. 2)

воно майстерно вказує на авторську інтенцію й дає основний сценарій для його твору.

Книжка має чотири частини: „Немирів — містечко мого дитинства“, „Ой, ніхто там не бував, де я явір вирував“, „Гей, пластуни, гей, юнаки!“, „Перше кохання“. Твір не має інтриги, ані героя, тільки низки епізодів — подій, пригод, сцен і дійових осіб (Чіпка, Зердик та інші), зачеплених із переживань автора. Проте, це не автобіографія в стилістично розумінні. Кожна частина вивчена різноманітними розповідками, які наспівують одна на одну і дають інтересне, оживлене виконання в минулі роки.

Розповіді починаються в містечку Немиріві, потім переносяться до Яворова і тут знову розгортається низка сцен, сповнених реальних деталей. Хочте матері важливі, проте вона не є шість ниткою, що пов'язує окремі розповіді. Одне фактом є, що автор, який любить свою маму й шире до неї прив'язаний, намагається реалістично показати значення й важливість для дитини материнської любові.

Книжка сповнена ліризму, який можна найкраще відчувати, прочитавши твір за „одним присідом“, бо тоді акція, думки й дії особи стають більш зрозумілими.

Інтересно зауважити, що Чіпка (сам автор) ніколи не кається своїй поведінці, але завжди має надію поправитися. Він ентузіастично ставиться до життя, до людей і до природи. Бувши вразливою й щасливо дитиною, він має природну схильність до веселощів. Твір дає радше зарис, ніж портрет Чіпки, для якого автор завжди менше справедливий, ніж до інших. Без сумніву твір є дельфіна безкомпромісною спробою самоаналізу. Інколи реалізм твору буває страхотливий, зокрема під час воєнних років, хоч є в ньому деякі частини з великою образною силою, наприклад, пояснення легенди „Святого Миколая“ — легенди чи дійсності?

Читаючи цю розповідь, бачимо Баргуру в ході поновного відкривання традиції, зв'язаної з св. Миколаєм і заставлення її

дяти-навою. У цьому розповіді ми можемо встановити поштовх, який спонукає автора перетворити й надати новий вигляд традиції, яку він успадкував. Однак сила його розповідання лежить у її магнітному вичаруванні любові й зрозуміння включно з впевненістю, що й його люблять і розуміють. Саме ця сила вислову передається іншим, а інколи досягає такого необхідного пориву, в якому відображається потуга містечка.

Надзвичайним анімалізмом виступає в найглибшій тайні людської душі Баргура досягає правдивості й простоти письменницької манери, яку звичайно пов'язує з доброю літературною творчістю. Він реаліст не тільки в зовнішньому, але й у внутрішньому житті. В його творі немає сентиментальності. Його стиль завжди природний і прямий. В його оповіданні багато гумору, як теж гірких сатиричних ноток, але вони залясовані й відповідно вжиті.

В творі бачимо глибину й оригінальність думки та почування і багатство конкретного реалізму, який має для читача непережаний притягальний вплив. Найбільш помітним зв'язком між практичними й теоретичними аспектами книжки є послідовна позиція до пасивності. Книжка сприяє плеканню енергійного зусилля, потрібного людям, які живуть в ескізі, щоб давати собі раду з нерозв'язаними труднощами і дає їм неохитну надію на майбутнє. Цю необхідність активності видно в кожному оповіданні і це одна з причин, чому книжка викликає стільки зацікавлення й так широко дискутується серед української спільноти.

Підсумовуючи, можна сказати: книжка залишає читача з почуттям вдволення, що щось дуже вартісне появилася на видавничому ринку. Вона має традиційний підхід, але спрямована на наші сьогоденні потреби і дає читачам щось зворушливе і близьке їхньому серцю й інтелекту. В цілому книжка Баргури є гарним і своєчасним досягненням.

Надзвичайно вдало поєднані в одну цілість 43 окремі оповідання творять багатющу райдугу авторського твору.

Великий...

(Закінчення зі стор. 2)

часу актуалізація української справи на міжнародному полі, в дипломатичних акціях, світовій пресі та серед широких кіл світової громадськості.

Він знає і розуміє, що відновлену державу можна зберегти і оборонити лише власними силами. І тільки власні сили українського народу він вірить і надіється. Тому-то так важко й болісно приходило йому пережити розлам в ОУН, який змальовано як бунт проти нього, а який в дійсності мав на меті роз'єднати, а через те послабити сили української нації. Чи сьогодні не є ясно кожному, що розкол в ОУН не применшисть вартості Великої Полковника, але розбив організовану силу нашого народу в силу критичному часі! Ворог досягнув своєї цілі!

З великим трудом і надлюдськими зусиллями Полковник намагається скріпити процес творчої державницької дії на українському матерію і тому спрямовує в роках воєнної завірюхи своїх найкращих співробітників до столиці України, де, проти волі нового окупанта, заманіфестовано соборницьке й державницьке мислення і дію, створено Українську Національну Раду, розбудовано різні ділянки українського національного життя і закорено поновно ОУН в народний масив центральних і східних українських земель, збережено соборність ОУН.

З глибоким відчуттям потреб, але й можливостей, він спрямовує кадри старшин і воєнків з радів ОУН в повстанські формации Полісся і Волині, де започатковано дію Української Повстанської Армії, приміюючи таку концепцію її дії, яка мала скріпити політичний вплив повстанського руху, бо, як блискучий військовик він не переоцінював військових спроможностей повстанських формаций в тодішній політичній ситуації і укладі військових сил. На скільки кращими були б воєнний українського повстанського руху якщо б така оцінка була прийнята всіма.

Як відповідальний Провідник, він затверджує далекоглядні зміни в змісті і стилі праці ОУН в повоєнній добі на Україні і на його щастя і щастя його співробітників, його передбачення виправдали себе. На позитивні висліди такої дії не довелося довго ждати.

Як український державник, він сприяє процесові консолідації політичного життя, що завершився успішно в 1948 році. Як далекозорний політик — громадянин, він підносить в 1957 році ініціативу скликання Світового Конгресу Українців, зреалізовану вже після його смерті в 1967 році.

Як відповідальний Провідник, він сприяє процесові

Хустини...

(Закінчення зі стор. 2)

сах майна старшин згадується довгу низку коштовних та дрібно вишитих хустин.

У реєстрі майна Хвастівського полковника Семона Палія наведено: „Дві хустки шовкові, з турецьким візором, квіти шито сріблом. Різних шовкових хусток шитих золотом і сріблом штук 56; хусток самим золотом і сріблом шитих 31; волоських хусток 2, одна вишита, а друга ткана золотом. Три турецькі хустини, вишиті самим шовком“. Ці хустини були даровані або призначені для дарунків.

У теперішній час люди рідко обдаровуються хустинами; є пересуд, що такий дарунок стане причиною непорозуміння, а то й гніву серед найліпших приятелів.

Крім широкого ритуального вжитку, хустка була і є конче шоденного життя. Нею витирають ніс, спочене обличчя, теж носять для прикраси в нагрудній кишені одягу. В давнину хусткою „накривали смужкові шапки, щоб хоронити перед злом погодою.“

Для декоративних житлових приміщень вживається серветице хустини відмінного мистецького оформлення. Вони не мають традиційного значення, та ледве нагадують пам'ятки багатогранної народної творчості.

Любов Копенська

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна \$13.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

YANKA COMPANY
APARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
МОНОГРАФІЯ
ГАЛИНИ МАЗЕПИ
\$38.00 плюс пошта \$1.50

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ
МІСТ
Збірка спогадів — розповіді із дитячих років у Немиріві, із життя у військовій академії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення
Зеновія Ониськевич
220 стор.
Ціна \$12.00, пор. \$1.00
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

TRADITIONAL
UKRAINIAN
COOKERY
by Savella Stechishin.
TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handling and postage charges included) — \$16.00.
New Jersey residents
add 6% sales tax.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

HELP WANTED

TOOL MAKERS — DIE MAKERS
Machinists 1st class
Modern Machine Shop needs skilled persons to work on prototypes, dies, jigs & fixtures. Full time & part time.
Precision Parts & Tool Mfg.
P.O. Box 104
Wauwatosa, N.Y. 12489
(914) 647-5380
4 min. від Союзівки

GOVERNMENT JOBS
\$16,559 — \$50,553/year
Now Hiring. Your Area.
For information call
1-805-687-6000, Ext. R-10102

P I Z N E

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS
HILLS MONUMENTS
В БІЛАНСЬКІ
WALTER BIELANSKI
K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla.: (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЦИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Увага! Бостон й околиця! Увага!
Окружний Комітет Відділів УНСОюзу
стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що
в неділю, 11-го листопада 1984 року,
год. 12:30 по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гіс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.
відбудеться

ЮВІЛЕЙНІ
ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати і Відділові Урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшан, Мейн,
224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні
ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Ювілейна доповідь д-ра ІВАНА ФЛІСА, головного представника УНС
3. Висвітлення фільму УНС „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ“
4. Обговорення організаційних справ Округу
5. Схвалення плану праці на останні місяці року
6. Запити, внески, побажання і закриття зборів

У зборах візьме участь

д-р Іван Фліс, головний представник УНС
УПРАВА
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

Юрій Пундик
Збірка вибраних статей
„У ПОЛУМ'І ДРУЖНОГО
СЛОВА“

Появилася збірка матеріалів зібраних Дружиною Покійного пана МАРІЄЮ ПУНДИК, впорядкована АНАТОЛЕМ ДОМАРЬСЬКИМ, у Видавництві „Українського Слова“ в Парижі, заходами Світової Координаційної Ради ІСНО.

Збірка покаже читачеві, наскільки міркування Юрія Пундики не втрачають своєї ваги і в сучасну пору, не зважаючи на відносно віддалений час між їх написанням і появою, та є постійно актуальні:

- в потребі безперервного усучаснювання української політичної думки;
- на тему речової аналізи нашого ближчого чи дальшого минулого;
- у допомозі тим, які борються в Україні;
- відносно взаємодій між трьома вітками українського націоналізму і певної потреби дати їм достойні рамки;
- у розгляді ідейних заповідей української людини;
- на тему молоді, її суспільного ставлення та обов'язків у своєму довіпні і в українській громаді;
- у навігуюванні людей і явищ.

448 стор. друку. — Ціна 20.00 дол.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!

В четвер, 15-го листопада 1984 р., год. 6:30 веч.,
в залі Самопомочі
при 98 Друга Авеню в НЬО ЙОРКУ, Н.Я.

відбудеться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
міста НЬО ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

до участі в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делегати усіх Відділів Округу

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округу за останні місяці.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

В зборах візьмуть участь —

Головні Урядовці УНСОюзу

Закликаємо всі Відділи і їхні уряди та конвенційних делегатів взяти участь у цих важливих зборах.

ЗА УПРАВУ

Д-р ІВАН ФЛІС
почесний голова
ОЛЕНА ГЕНТІШ
секретар

МИКОЛА ХОМАНЧУК
голова
ВАСИЛЬ ЦЮПА
касир

ПОЯВИВСЯ НОВИЙ ТВІР

ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

Заходом Української Музичної Фундації
вишита з друку
КАНТАТА „ЛЮБИТЬ УКРАЇНУ“
на слова Володимира Сосюри.

Кантата для мішаного хору, сопрана і баритона
в супроводі фортепіано

Визначні композитори і музикологи оцінили кантату
дуже прихильно
Обкладинку зготував БОГДАН ТИТЛА.

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку

Твір в сумі 10 дол. можна набути
в книгарні „СВОБОДА“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Now available

THE GREAT
FAMINE
IN UKRAINE:
THE UNKNOWN
HOLOCAUST

Compiled and edited by
the editors of
The Ukrainian Weekly
Published by
the Ukrainian National Association

Featuring:

DR. OMELJAN PRITSACK: Foreword

DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why

DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up

MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical"

starvation

EYEWITNESS RECOLLECTIONS

DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price:

1-9 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order

10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order

20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

THE GREAT FAMINE
IN UKRAINE:
the unknown holocaust